

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Kratka zgodovina ruskih zavojevanj v Srednji Aziji.

(Iz „Ruskega Kurjera“)

Ruska posestva v Aziji, izimši Sibirije, so tako obširna, kakor je Belgija, Holandska, Nemčija in Avstro-Ogerska vkupe. To ogromno ozemlje pridobili so si Rusi največ zadnjih trideset let. Car Nikolaj želel je razširiti rusko trgovino v Aziji in je zategadelj sklenil otvoriti pot k vzhodnim kitajskim pokrajinam čez jugo-vzhodno Sibirijo, Jekaterinenburg in Semipalatinsk. Ruske karavane so pa bile pogostem oropane, kajti vsi Kirgizi mej Kaspijskim in Aralskim morjem bili so pod protektoratom Hivanskega hana, na severu Aralskega morja in Sir Darije pa pod varstvom kokandskega emira. Poslednji je z malimi trdnjavami zaprl vse gorske prehode, tako, da je karavanam bila zaprta pot, ako neso prostovoljno hoteli plačati zahtevanega odkupa.

V 1834. letu je Rusija pokorila Kirgize na severu od Aralskega morja in dalje na vzhod do Altajskega gorovja. Pa gorski prehodi bili so še

vedno zaprti. Tedaj so bile štiri nezavisne države v okrogu Aralskega morja. To so bile: 1. Hiva, katera je obsežala vse ozemlje po levem bregu Amu-Darije in gospodovala nad vsemi kočevniki mej Aralskim in Kaspijskim morjem. 2. Kokand, ki je mejil na severu z Aralskim morjem in se prostiral po levem bregu Amu-Darije do Pamira. 3. Samarkand, po levem bregu Sir-Darije. 4. Buhara, katere tedanje meje neso še znane.

Ruski načrti razprostirali so se sprva na desni breg Sir-Darije; za tem je pa bilo treba prisvojiti si gorske prehode. Bil je že narejen začetek večjim fortifikacijskim delom in naseljevanju, kar je kimska vojna na mah prekratila vsa podjetja v Aziji. Rusi so še deset let ostali v defenzivnem položaju in morali so trpeti napade nomadov, katerim so pomagali sosedni emiri. Nazadnje se je znameniti načrt izvršil v 1864. letu. Iz Orenburga in Južne Sibirije odposlali sta se dve koloni, prodirali ob Sir Dariji in zavojevali mesti Turkestan, Taškand in večino kokandskega hanstva. Tako osnovalo se je turkestansko generalno gubernatorstvo, katerega uprava se je izročila generalu Kaufmanu, potem pa Černajevu. Za tem je prišla vrsta na buharskega emira; prisiljen je bil postati vasal Rusije.

V letu 1870. pridružena je bila Rusiji vsa ravnina do Pamira in ozemlje, ki je še ostalo pod vlado kokandskega emira, bilo je otok sredi ruskega ozemlja.

Hivinski han bil je še nezavisen. V 1873. letu odšlo so tri kolone pod poveljstvom Kaufmanovim: prva od Kaspijskega morja, druga iz Sibirije, tretja pod neposrednim njegovim načelstvom iz Turkestana. Vlic velikim težavam prišle so vse tri kolone ob istem času v Hivo. Mesto so vzeli z naskokom. Desni breg Amu-Darije postal je ruski; plovba po tej reki prišla je v roke ruskim podanikom. Ruska vlada je ob enem s tem pridržala si pravico dovoljevati trgovino buharskim in hivinskim kupcem, ki so imeli ladije na tej reki. Nad hivinskim hanstvom ustanovil se je ruski protektorat.

Ozemlje kohandskega emira postalo je vsled ruskih zavojevanj toraj otok, sredi ruskega ozemlja. Ustaje 1873, 1874 in 1875. leta prisilile so generala Kaufmana prisvojiti si vso deželo. Najvišji ma-

nifest o pridruženju teh krajev bil je izdan v marci 1876. leta. To je bilo jedno najboljših ruskih zavojevanj. Pridobila si je pas zemlje, 240 kilometrov dolg, 120 kilometrov širok, ki se odlikuje s svojo rodovitnostjo in prijetnim podnebjem, ki spominja na južno Francijo. V mestih mej Kokandom in Kašgarom nahajajo se bogati podzemeljski zakladi železa, bakra, svinca in dragocenih kamnov.

Ko je pokorila srednjeazijska hanstva, morala je Rusija še obračunati s turkomanskimi nomadi. Poslednji so bili roparji, dolgo časa so se vojevali s Perzi in večkrat otepli perzijske čete. Z vsakim vspehom postali so mogočnejši in predrznejši. Z 1871 do 1879. leta so se Rusi zaman prizadevali pokoriti te roparje. Turkomanske čete bile so vselej tepene. Pa kaj je to pomagalo? Rusi so se po vsakem boji vrnili nazaj, in to so kočevniki zmatrali za onemoglost in po malem so postali tako pogumni, da so 1879. leta odbili ruski napad na Geok-Tepe. Sledeče leto začela se je proti Turkomanom pravilna vojna z vsem potrebnim. General Skobelev naredil je ozkotirno železnico od Mihajlova do Kizil-Arvata; streliva in živeža se je navozilo v Kizil-Arvat. Ekspedicija končala se je srečno: Geok-Tepe je bilo vzeto. Skobelev je s svojim blestečo nadarjenostjo umel te hlabre in poldivje narode pridobiti na rusko stran. Turkomani bodo dobra avantgarda, ako pride do vojne mej Rusijo in Anglijo. Kmalu po padu Geok-Tepe vzele so ruske vojske tudi Merv.

Če je na jednej strani zavojevanje Turkestana jako povzdignilo rusko veljavo in politični upliv v Aziji, je po drugej naložilo težko breme ruskim financam. Mej ruskimi in angleškimi kolonijami v Aziji je velika razlika. Letni dohodki Turkestana znašajo kakih 1,627.000 rubljev, razhodi pa 8,000.000 rubljev. Turkostan se more samo tedaj izvleči iz tega teškega finančnega položaja, ako se približa rusko ozemlje kakej v poljedelskem oziru bogatej deželi. Taka pokrajina je Herat s svojo dobro zemljo in prijetnim podnebjem. Ruska trgovina se bode takoj oživela, ko se ruskemu blagu odpre pot v ta kraj. Rusiji ni treba prisvojevati si Herata, a postaviti ga mora vsekako pod svoj upliv, če ne bodo njene srednjeazijske dežele vedno le požirale ruski denar. Evo, zakaj Rusija ne more privoliti v to

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Devetnajsto poglavje.

Kongregacijonalistiška pridiga.

(Dalje.)

Kadar se vozi parni voz skozi naše ulice ter dolgo vrsto voz za seboj vlačí, zakaj stopite s pota zaslišavši zvonec, ki naznanja njega prihod? Ker so vam dokazali, da bi nas ta derdrajoča gromada z vso silo svoje po brzini povečane teže razdrobila. To je znanostna resnica, ki je vam le gola abstrakcija. To se je premenila v določeno očitno prepričanje, ki vaše življenje čuva in ohranjuje. To prepričanje je sedaj del vas samih, živeče je kot vi.

V tem mestu, ki se s svojo naobraženostjo slavlja, je tisoč in tisoč ljudi, ki se s strastjo za žganje pobebijo in se umoré. Bratje, zakaj se ne udaste tej strasti, pač bolj strašni, ne pa bolj pregrešni od toli drugih napak, zaradi katerih celó ne zarudite. Ker veste, da žganje je strup, ki nikdar ne prizanaša. Znanost vam nadomestuje krepost.

To je zopet ob jednom prirodna in uravstvena resnica, ki se jedenkrat stopivši v vaša dušo, z vami poistoveti.

Ali je to vse? Kaj ne poznate blagih src, katerim se nasladnost, častihlepnost, lakomnost in skopost ne studijo nič manj kot pijanstvo? Vprašajte le očeta, kateremu so poštenost njegove hčere ukradli; vprašajte mater, katere sin je na oddaljenem primorji poginil; vprašajte moža, ki se zaradi življenja svoje žene in svojih otrok z oderuhom bojuje! Vsi ti, uboge žrtve, iz iskušnje črtijo hude napake, katere so pretrpeli; drugi so srečnejši, ker se imajo odgoji za vso svojo izvedenost in znanost zahvaliti. Ljubezen matere, udanost učitelja njim je udihnila nagon (instinkt), ki jih varuje. To je zopet živeča resnica, resnica, katero priznavamo, ko nas vest peče, celo takrat, ko se branimo poslušati jo.

V našej državi je domoljubov, ki se kapricam mnogobrojne tolpe upirajo. Kaj je to ošabnost ali pa preudarek? Ne, kajti komur ošabnost gospoduje, ta se rad udaja vsakej zanikernosti; koristolovcu pa zmeraj ugaja, da plašč po vetru obrača. A čista duša, zares razsvetljen duh gleda z višega stališča in čez obširniše obzorje. Vsako samosilstvo posamičnega ali pa skupnega naroda je gospodstvo, ka-

terega strasti so razbrzdane; in tako gospodstvo ne more ubežati grdim in zavrženim željam onih, ki ga obdajajo in sleparijo. Zločinske vojske, noro zapravljanje, zanikernost in podlost v viših krogih, beda in nevednost v nižih, to je sad vsake neomejene oblasti, šiba vsake nikakor ne brzane sile! Kdor vse to ve in pozna, ponižal se ne bode nikdar k rokodelstvu ostudnih prilizunov. Resnica hrani na strani ter tolaži v njih osamelosti vse one blage duše, ki se nikdar ponižati in osramotiti ne morejo.

To so, porečete, stare, povsodi znane besede („načela“). Že dvajset stoletij jih uče v šoli; a zaradi tega svet ni nič boljši. — Zakaj? Zato ker puščajo resnico v knjigah, kjer je mrtva; darujte jej srce, oženite se z njo; in živeča bode. Postala bode vaša čast, vaš blagor. Duh je kot telo; ne živi se z golimi besedami; trebuje stvarnega bitja. Robskemu narodu svobodo izročiti se pravi otrokom izročiti orožje, ki se bode v njih rokah razpočilo. Zakaj? Ker spoštovanje sebe samega in drugih, pravočustvo, pravoljubje, ti bistveni pogoji svobode, neso člani zakona; ne dajo se ukazovati. To so kreposti, katere vsak državlján le po potrpežljivosti in vaji pridobi. Dokler svoboda ne živi v srci, ni družega kot zvoneča kovina in žvenkljajoč

mejo, kakeršno jej priporočajo sir Peter Lumsden, lord Dufferin et tutti quanti.

O naših obrtnih razmerah.

(Govor gosp. M. Kunca v obnem zboru obrtnega društva kranjskega.)

(Dalje.)

Misel, da bode mogoče uničenje male obrtnije z omejenjem velike produkcije preprečiti, trajala je mej obrtniki le malo časa; celo iz lastnih krogov čula se je kmalu opozicija; ker bi strogo omejenje delokroga, oviralo in obtežilo itak že težak boj sedanjega življenja. Resnica je torej, da je bodočnost male obrtnije še vedno jako obupna, ter da ni najti rešitve niti v neizpeljivi omejitvi produkcije; niti v upeljavi velikomerne produkcije v malo obrt.

Po tem takem misliti bi bilo, da za obrtni stan ni več pomoči, a temu ni tako. Obstanek naš tiči v rokodelstvu, za katero se pa čedalje manj brigamo. Rokodelstva ne more uničiti niti stroj niti tovarna, a skrb nam mora biti, da rokodelstvo ohranimo in povzdignemo tako, da bode bistveni razloček mej rokodelskimi in tovarniškimi izdelki. Tega, kar napravi človeška roka, ki je umeteljno izvežbana, nikdar ne bode ponarejal mrtvi stroj; in v tej razliki v tej prednosti ročnega dela leži naraven obstanek rokodelstva in male obrtnije. Če ne bomo skrbeli za to, da se naši izdelki ločijo od onih, ki se izdelujejo s stroji in delitvijo dela po tovarnah, je gotovo, da bode kupec gledal le na ceno, ki je nižji nego naša; če se bodo pa naši izdelki odlikovali po vsebini in vnanosti od tovarniških izdelkov, potem se nam navzlic višji ceni ni bati za svoj delokrog.

Umetelnost in solidnost v rokodelstvu treba je pospeševati; kajti ta bode napravila najboljši jez proti onim sleparskim izdelkom, ki so navzlic nizki ceni še vedno preplačani, česar se občinstvo itak že samo prepričuje. Na to zadevo jemlje se pač dosedaj premalo ozira. Najširji delokrog obrtnih zadrug bil bi v tem; a vendar se poudarja, da nima dovolj delokroga. Kdor misli, da bi zadruga rešile propad obrtnije, če bi imele pravico, ustavljati in prepovedovati pričetek obrtnije, ta se pač vara. Mogoče, da bi za nekaj časa to koristilo že obrtujočim mojstrom, a v obče ugonobilo bi rokodelstvo še tem preje; ker bi marsikateri nadarjen talent odpadel na korist veliki industriji, in bi tako vsled zagotovljenega delokroga rokodelstvo v umetelnem oziru še preje propalo.

Če primerjamo sedanjo mlačnost naših obrtnikov s prvim silovitim naskokom, zdi se nam nekako čudno, kako je to mogoče. A stvar je naravna. Imeli smo preveč optimizma in veliko veliko premalo enerģije in zavednosti. Dokaj hibi, ki so ukoreninjene v naših obrtniških razmerah, ki nam uničujejo obstanek, dalo bi se z združenimi močmi zmanjšati ali celo odpraviti. Ne treba nam daleč segati; mej sabo brez vsega politikovanja, brez obrtnih shodov uredijo naj si sodrugi jednega stroka stališče tako, da bi lažje dihal. Pomanjkanje vzajemnosti škoduje nam nevidno in v majhnem več, nego obrtna prostost. Že od pričetka našega gibanja poudarjal sem jaz, in tudi drugi obrtniki, da je ustanovljenje

zadrug mnogo večje važnosti, nego dokaz zmožnosti. Da se pa to v obče ne pripoznava, kriva je le napačna misel, da naj bi imele zadruga jednak posel, kakor so ga imele pred obrtno svobodo. Napačni nazor o poklici zadrug so jedini uzroki, da jih ni moči ustanoviti in dokler se ti nazor ne spremenijo, je vsak drugačni poskus zaman, ker bode vsled raznovrstnih protinteresov spodletel. Če se mej sodruga mesto sedaj običajne zavidnosti in škodoželjnosti ne pripravi vzajemnega in prijaznega duha, ne bodo zadrugam, ko bi se tudi ustanovile, mogoče kaj storiti. To je prvi in jedini pogoj; brez tega je sleherna postava, če je še tako dobra, brez uspeha.

Če premožnejši obrtnik ne tekmuje za delo z namenom, da bi kaj zaslužil, marveč zato, da, če tudi v lastno škodo, uniči svojega sodruga, potem je boj proti tuji konkurenci smešen, ustanovljenje zadrug pa popolnem nepotrebno. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 25. aprila.

Prestolni govor, s katerim se je zaključil državni zbor, tudi Čehov ni zadovoljil. Vsi njih listi izražajo nezadovoljnost, to ne samo mladočeski, ampak tudi staročeski. Poljaki so nekoliko zadovoljni, in to le zato, ker se jim je obljubilo, da se bode gledalo na regulacijo galskih rek. Pa še poljski listi neso vsi tako zadovoljni. Tako misli „Dziennik Polski“, da ta govor nikakor ne bode mogel navduševati desničarjev pri bodočih volitvah. „Gazeta Narodowa“ pa pravi, da prestolni govor le pohvalno govori o onem delovanju državnega zbora, ki je povišalo bremena ljudstvu, o tem pa nič ne omenja, kje se kaj hoče štediti, da se doseže ravnotežje v državnem gospodarstvu. Nadalje temu listu ne ugaja, da se izjemni položaj Galicije ni nič posebno omenil. — Volilno gibanje je že skoro povsod jako živahno. V nedeljo se snidejo zaupni možje nemških liberalcev v Brnu. Po deželi ustanavljajo okrajne volilne odbore. Več mandatov bodo nemški liberalci na Moravskem zgubili. Na Českem pa liberalna stranka tudi že napenja vse svoje sile. Sklicujejo se volilni shodi, pri katerih se izražajo želje, da se nemški poslanci združijo v nemški narodni klub. Pa tudi nova gospodarska stranka začenja svoje agitacije. Mnogo uspeha pa pri volitvah najbrže ne bode imela, naj jo tudi podpira vlada. Proti semiti se tudi pripravljalo za volitve. V Mariahilfu na Dunaji bode kandidoval njih vodja Schönerer, dr. Pattai pa v dosedanjem Schönererjevem volilnem okraju.

Posebno hudo je v hrvatskem saboru kritikoval dr. Hinković, član stranke prava, postopanje hrvatske in ogerske vlade in slabo gospodarstvo z državnimi denarji. Rekel je, da težki davki tlačijo ne le Hrvate, ampak tudi Ogre. Zato pa on ne more odobravati pogodb z Ogorsko. Po tej pogodbi je Hrvatska, rekel je na dalje, provincija Ogorske. Daje poslednjej vso oblast. Tisza ima pravico nam predlagati bana. Vlada ne izvira iz večine sabora, ampak ta je delo vlade. Tisza imenoval je nam bana, Caligula pa svojega konja za konzula. Potem je dr. Hinković mej tema dvema imenovanjema delal neko primero, katera je vzbudila velik hrup mej večino sabora. Nezavisno stranko imenoval je dr. Hinković politične dvoživke, katere nič ne veljajo. Potem je Pavić zagovarjal narodno, Beruta pa nezavisno stranko, pa nobeden ne s posebnim uspehom.

Vnanje države.

Rusija si vedno prizadeva v Aziji razširiti in zavarovati svojo trgovino. Ker so pa roparski ro-

dovi to njeno delo vedno zavirali, bila je prisiljena, približati se Afganistanu in tako tudi Indiji, ne da bi to bili želeli ruski državniki. Tako je tudi sedaj. Rusija si hoče zagotoviti svoja trgovska pota v Herat. Za ta kraj Rusom ni toliko, da bi le bili varni njih trgovci pred roparskimi napadi, ter da bi sploh vladal mir v tem kraju. Zategadelj je pa Rusija že privolila, da Zulfikarske prelaze obdrže Afganci, a zato naj pa Anglija prevzame odgovornost za mir notri do Herata. Tega pa Anglija ne mara, kajti s tem bi si naložila nove težave. Ako pa Anglija ne prevzame tega jamstva, bode pa Rusija sama skrbela za mir do Parapamiškega gorovja, in tako zasela gorske prehode, da ne bode Afgani mogli napadati ozemlja, ki bode pod ruskim varstvom. Če Angleži tudi v to rusko zahtevo ne privolijo, začela se pa bode vojna. — Rusi se nečejo nič več o tem dogovarjati, kdo je zakrivil boj pri Penždehu. Po njih mislih to nema nikake posebne važnosti, treba je le začeti dogovore zaradi bodoče meje. Te misli je tudi angleški list „Pall Mall Gazette“. Ta list pravi, da je boj pri Penždehu prav podoben bombardovanju Aleksandrije. Egipčani so napravljali utrdbe, ker so mislili, da jih napadejo Angleži; ti so zahtevali, da se ustavijo vsa daljša utrjevanja, in njim izroče vse utrdbe. Ko Egipčani tega neso hoteli, začeli so Angleži bombardovati Aleksandrijo. Sariki so ropali po angleškem taboru, kakor je drupal po Aleksandriji. Še le potem so organizovali Angleži provizorično vlado, kakor Rusi v Penždehu. Zategadelj angleška vlada prav stori, ako ne doganja več dalje, kdo je kriv boja pri Penždehu. Ako bode to stvar Anglija še dalje doganjala, dobila bode podoben odgovor, kakor bi ga bila Francija, ko bi bila v imenu sultanovem zahtevala zadoščenja za bombardovanje Aleksandrije in da se kaznuje angleški admiral. — Ejuba kana neki ni zaprla perzijska vlada na željo angleškega zastopnika, ampak na željo Rusov. Potem so se pa nalašč mej svet raztrosile vesti, da je Ejub hotel ubežati, in da so ga zaprli, da ustrežejo Angležem. Zdaj Ejuba že davno ni v Teheranu, ampak je kje na ruski zemlji, obdan od ruske častne straže, na katere vernost se sme zanašati. Ko bi prišlo do rusko angleške vojne, in bi emir Abduraman ostal veren Angležem, bodo Rusi odposlali na skrivnem Ejuba kana v Afganistan, da tam naščuje ustajo proti emiru. Ta vest se nam ne zdi prav verjetna, nemogoča pa tudi ni. — Gubernatorja Orenburškega poklical je vojni minister v Peterburg. Izročili mu bodo baje glavno poveljništvo turkomanskih prostovoljcev. Upanje za mir se je nekoliko povečalo. Tako pišejo „Daily News“, da je še vedno upanje, da se ohrani mir, pa tudi „Times“ pišejo, da je še vedno mogoče, da se afganske zadeve mirno poravnajo. Ruski listi tudi jako pomirljivo pišejo. Vsi so jedini, da bi vojna v narodnogospodarskem oziru mnogo škodovala Rusiji. Nekateri mislijo, da bi jako olajšalo rešenje tega spora, ako Rusi hitro posedejo Herat. „Novosti“ menijo, da se Rusi ne smejo preveč zanašati na Nemčijo in Avstrijo. Poslednja bi utegnila le priložnost porabiti, da razširi svoje gospodstvo po Balkanu. Mej Heratom in Carigradom je neka tesna zveza. Rusija mora konflikt v Aziji končati, predno bode ona morala odločevati preteče Carigradsko vprašanje. V „Novem Vremenu“ piše nek diplomat proti vojni. On misli, da bi se Rusiji ugodna politična situacija utegnila v kratkem shujšati. To bi se zgodilo, če pade Gladstone in pridejo konservativci na krmilo. Ti so bolj priljubljeni v Nemčiji, Avstriji in Turčiji. To bi utegnulo Rusiji mnogo škodovati. Ko bi Rusija v Aziji imela vojno poleg tega bila v finančnih stiskah, bi se ne mogla ustavljati kakim sovražnim nameram na Balkanu. Na turško nevtrali-teto se ni zanašati, ko bi jej Angleži obljubili, da

Dalje v prilogi.

kraguljček; ko pa je prodrla v globočino srca (moelle des os) ter se tu ustanovila, ne bode nam je iztrgala še toli velika zvitost in besnost samosilnikov.

So tedaj živeče resnice, ki ob enem v stvarih in v nas bivajo. Sklepajo nas s naravo in z drugimi ljudmi. Odkrivajo nam zakone prirodnega sveta ter jih nam podmetajo; po njih spoznavamo za prijatelja in brata vsakega človeka, ki misli kot mi. A ta svetloba le zadostuje, da nas tu doli vodi, nikakor pa ne more nam srca razgreti. Ta svetloba očaruje našega duha, brzda naše strasti, čisti in zmanjšuje (blaži) našo sebičnost, a prave sreče nam ne daje. Človekove žeje po neskončnosti, njegovega hrepenjenja po večnosti, njegove potrebe ljubezni ne morejo znanosti utolažiti. Da si pridobimo dobro, po katerem naša duša vzdihuje, trebamo nove resnice, ki nas z Bogom združuje, ki v nas in v njem biva. To resnico, ki zamore le Bog sam biti, moramo izpoznati in ljubiti.

Boga ljubiti in zopet od njega ljubljen biti, tega vsa modrost starodavnikov nikdar ni mogla razumeti; tudi novo modroznanstvo gine po istej nemoči. Zaman vest išče Boga, zaman ga kliče z obupom gubijočega se potopljenca; mrzli razum nam

ponavlja, da je mej Bogom in človekom, mej Večnostjo in stvarjo jednega dne brezno, katerega nič ne more napolniti. Neupogljiva priroda, najviše bitje, ki služi lastnim zakonom: to je vse, kar nam največje napenjanje največjih duhov zamore ponuditi. Ljubezen božja je le omama (iluzija), molitev, ta klic duše, le prazno memranje, ki se ob mutastem nebu gublja. Molči, umrjoči človek, zaduši svoje srce, zakleni se v obupni udanosti; ti si le nevidni delek, kateri je kolo neizprosne usode razdrobilo.

A, bratje v Kristu, pred devetnajstimi stoletji je prišel človek na svet, da nam je dobro vest (naznanilo) prinesel, da je Bogu človeštvo približal. Ta prorok se imenuje sin božji in sin človeški ali pa se imenuje luč in resnica, kar najbrže je le drugo ime iste skrivnosti. Jaz sem, rekel je, pot, resnica in življenje; nikdo ne pride k očetu, če ne po meni. Svet je slišal ta glas; svet mu je veroval. Od onega dne, ko je Beseda postala meso, ko je božja resnica se učlovečila, so se na svetu prikazale vera, upanje in ljubezen ter se ustanovile v človeškem srci. Kristus rešil je ono nalogo, katero um za neresljivo proglašal in v kateri le protislovce vidi. Živeča resnica, utelesena resnica, katero Bog kot sina, človek pa kot reši-

telja ljubiti zamore, to je zaveza združenja, ki je nebesa in zemljo zavezala, ki je človeštvu dala očeta, Bogu pa otroke! V tem je skrivnost razodetja, v tem dokaz nje božjega izvira. Človeški duh bi sam od sebe nikdar ne bil se povzdignil do te misli, ki naš razum zbrojaje, ob enem pa ga vendar z neskončnim svitom razsvetljuje. Da, če Bog ljudi ljubi, godi se to le, ker ljubi sebe samega v gledanju svoje večne resnice. Da, če človek zamore Bogu skazovati češčenje, ki ne bi bilo preklinjanje, stori le to, ko moli žark one največje luči, ki se ne sramuje ponižati se celo do njega.

Krista ljubiti se pravi ljubiti resnico; resnico ljubiti se pravi Krista ljubiti. To je velika skrivnost sv. Evangelija! Kdor tega ne razume, kristijan je le po imenu.

Sedaj, bratje, vrnite se v sebe same ter premišlujte. Ko Krista ljubite, koga ljubite? Ali je le slučajno mučenik, ki je življenje za svoje žrtvoval? Ali ni križani, katerega rane še krvavé? Pazite, to je človeška ljubezen; vse vere, vse stranke imajo svoje mučenike. Kristus zahteva več. Kristus je več nego češčenje truplo, katerega rane poljubujemo; Kristus je resnica in zarad tega zahteva vašo ljubezen. Kaj ga ljubite tako? (Dalje prih.)

jej dajo Cipern nazaj. Vojna se bi tedaj ne dala omejiti na Azijo. Rusija bi sicer potem lahko protestovala, a s tem bi le vzbudila vse orientalsko vprašanje, ko se še neso rane poslednje vojne zacelile. Vojna bi trpela več mesecev, odločilnih bojev na suhem ni pričakovati. Ves čas bi pa ruska pomorska trgovina praznovala, trgovina po suhem bi pa bila molzna krava za Nemčijo in Avstrijo. Zato mora Rusija vse storiti, kar ne nasprotuje njenej časti, da ostane Gladstone na krmilu. Komarova odpoklicati pa nikakor ne more, misli ta diplomat.

Turčija vedno omahuje, ali bi se odločila za Ruse ali Angleže. Angleški minister vnanjih zadev se vedno dogovarja s turškim poslanikom v Londonu, angleški poslanik v Carigradu se pa tudi na vso moč prizadeva, da bi si zagotovil prijateljstvo Turčije. Turki se pa boje, da ne bi nazadnje sami škode trpeli, ko bi bila Anglija tepena, na drugi strani pa tudi ne marajo z orožjem braniti angleškim oklopnim prehodom skozi Dardanele, ker bi to le Rusiji koristilo, ne pa njim. Sicer pa vlada v turških krogih strah, da ne bi se zamotali v vojno, in morda s tem še kaj svojega ozemlja izgubili. V Erzerum so odposlali dva generala, da ogledata tamnošnje utrdbe, in vse ukreneta, da se popravijo, če je kaj treba. Iz tega se vidi, da Turki mislijo, da bode morda kmalu treba Erzerum braniti proti Rusom.

Povedali smo že, da bi **Italija** rada s svojimi četami zamenila angleške vojake, ko bi ti morali oditi iz Egipta. Ta korak Italije pa ni brez vse nevarnosti. Protestovala bode proti temu Turčija, katera misli, da ima ona najprej pravico zasesti Egipt. Francozi bodo skušali pri tej priliki na Nilu pridobiti prejšnji svoj upliv, in morda tebi nič meni nič tja odpošljejo svoje čete. K temu jih pa bode nagovarjal še Bismarck, ki kaj rad vidi, da ima Francija kako vojno izven Evrope. Ker bi Italija s tem, da zasede Egipt, indirektno pomagala Angliji, zamerila bi se Rusiji, morda tudi Avstriji in Nemčiji, ki sta vsaj sedaj prijateljici Rusije.

Grški kralj je v sprejel demisijo ministerstva. Ministerstvo Trikupisovo, ki je sedaj odstopilo, vladalo je od 15. marca 1882. Sedaj je pa bilo prisiljeno odstopiti po jako neugodnem izidu volitev. Voljenih je namreč 140 opozicijskih poslancev, pa samo 100 vladnih pristašev.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je štirim gospodarjem v Reki na Tolminskem ki so lansko leto pogoreli, 200 gld. v podporo.

— (Volitve za državni zbor) so že razpisane in določeni so naslednji dnevi:

I. za volitve poslancev v kmetskih občinah **28. dan maja t. l.**

II. za volitve poslancev v mestih in trgih **2. dan junija t. l.**

Za trgovsko in obrtniško zbornico v Ljubljani **3. dan junija t. l.**

III. za volitev poslancev izmed veleposestnikov **5. dan junija t. l.**

— (Kdo Mu je kos?) Našim čitateljem dali smo že pri priliki slutiti, da je prof. Šuklje v svojem trobilu napisal jako dolg „kandidatski članek“. Obrnen je na dolensko stran kranjskega državnoborskega volišča, pripoveduje pa, kako genijalne misli je prof. Šuklje udihnil našim ministrom glede dolenske železnice. Česar neso dosegli vsi slovenski poslanci vkupe, to dosegel je eden jedini prof. Šuklje. Izumil je namreč „sedmo resnico“: naj Kranjci in zlasti Dolenci zidajo dolensko železnico sami, potem jo bodo gotovo imeli. Ves slovenski svet se še sedaj v krohotu ziblje nad to pregenjalno iznajdbo. Mi smo torej storili nedavno samo časnikarsko dolžnost, ko smo konečno tudi nekaj vselega priobčili čitateljem našim. Smijali smo se, a sedaj se ne smemo več! Prof. Šuklje ni več presmešni „Janez Klobasa“. On sedaj smrtno ranjen leži v globokem moralnem brezdnju. „Ja, wen Gott will verderben . . .“ Začetkom svojega kandidatskega članka („Lj. L.“ št. 74. t. l.) popisuje prof. Šuklje z obširnostjo in preširnostjo, le Njemu lastno, da je bil pri ministerskem predsedniku in da se je pri tej priliki usojal „priporočati prevzvišenemu gospodu dolensko železnico.“ Tako stoji črno na belem, pisano tako mogočno, da bi skoro vsakdo mislil, da sta grof Taaffe in prof. Šuklje te pogovore imela pri — črni kavi. Nesmo si torej upali, dvojiti o tem, ker bi se nam niti sanjati ne dalo, da bi si kdo v takej stvari upal pisati neresnico, z njo sipati občinstvu kranjskemu peska v oči in vanjo celo upletati ekselencijo ministerskega predsednika. Sedaj pa smo se prepričali, da smo se žalibog motili, ker smo o prof. Šukljeji še vedno predobro mislili. Ta teden bili so

namreč poslanci slovenski pri grofu Taaffeji in pogovarjali se z njim o dolenski železnici. Nekdo v tem pogovoru spomni ekselenco na to, kar se je nedavno o dolenski železnici čitalo v nekolekovanem dnevniku. A grof Taaffe ves osupnen odvrne, če prav se dobro spomina pogovora s prof. Šukljejem, vendar on s prof. Šukljejem „nikdar nobene besedice“ ni govoril o dolenski železnici. — — — S tem, kar se je tukaj odkrilo, ujel se je prof. Šuklje v past, katero je sam nastavil. Kdor si išče tacihi zaslug, tisti je že sojen. Če slepec slepca vodi, oba v jamo padeta. To prislovico z majhno izpremembo — treba le malce premeniti slovo „slepec“ — zapomnijo naj si tisti, ki zagovarjajo in priporočajo Njega, kateremu nobeden ni kos. Mi se ne smijemo več, mi pomilujemo.

— (Železniško prvo dopustilo) dovolil je trgovski naš minister gosp. Jos. vitezu Zavinšku v Metliki za lokalno železnico z normalnim tirom od Novega Mesta do hrvatske meje s postransko železnico do Kočevskega mesta.

— (Preč. g. dr. J. Kulavič) kanonik in semeniški vodja preselil se je ta teden z Dunaja in je stalno se umestil v Ljubljani.

— (Glede velikih dijaških počitnic.) da bi se preložile in sicer za julij in avgust, razpravlja se sedaj jako živo na Dunaji. Velika večina izjav je za to, a kolegij medicinskih profesorjev vseučiliških trdi in zahteva, da naj iz zdravstvenih ozirov ostane pri starem. Dijaki po slovenskih pokrajinah gotovo ne bi bili veseli nove premembe, ki jo želi velikomestno občinstvo Dunajsko in jo utegne na noge postaviti naučno ministerstvo. Razmere neso povsodi v cesarstvu jednake; naš dijak začetka jeseni gotovo ne bi rad dal, za prvih štirinajst dni julija, ki neso tako vroči, da bi se prenašati ne dali. Mej zidovjem Dunajskim je pač druga, in koliko poezije ima jesen za dijaka po naših sadunosnih in vinorodnih krajih, tega seveda velikomestni ljudje ne vedo.

— („Sokol“) odpre s 1. majem nov telovadni tečaj za novince. Telovadnica je v prostorih tukajšnje velike realke na dvorišču, telovadni čas pa vsak torek, četrtek in petek od 7. do 9. ure.

— (Krajčeve „Narodne biblioteke“) izšel je te dni 17. snopič. Vsebine: Senilia. Poezije v prozi Ivana S. Turgenjeva. Prevel Aleksander Hudovernik. Gosp. prelagatelju kakor tudi gosp. založniku smo hvaležni, da sta te krasne cvetke slovanske poezije izdala v tej ličnej knjižici, ki je po svoji nizki ceni pristopna širšemu občinstvu. Krajčeve „Narodne biblioteke“ izšlo je do sedaj 17 snopičev. Snopič stane 15 kr.

— (Kranjski podružnici družbe „Rudečega križa“) na korist priredi v to sestavljen odbor v nedeljo 3. dne maja t. l. v čitalničnih prostorih v Kranji koncert z naslednjim vsporedom: 1. Weigel J.: Ouvertura iz opere „Die Schweizerfamilie“, za septet. 2. Parma V.: „Frou-frou“. Polka-pizzicato za sekstet. 3. Brahms J.: „Ogerski plesi“ (št. 2), četrteroročno za glasovir. 4. Vieuxtemps H.: „Fantasie-Caprice“ za gosli in glasovir. 5. Weber C. M.: Molitev iz opere „Der Freischütz“, za sopran s spremljevanjem na glasovirju. 6. Maiseder J.: „Podoknica“, za gosli s spremljevanjem goslarskega kvarteta. 7. Abt F.: „Ti senj si moj v tihej noči“. Fantazija za flavto in glasovir. 8. Parma V.: „Vse je rešeno!“ Polka (hitra) za septet in četrteroročno za glasovir (poklonjena podružnici domoljubne podporne družbe za Kranjsko v Kranji). — Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Ustopnina za osobo 80 kr. Nadplačila se hvaležno sprejemajo.

— (Iz Ilirske Bistrice) se nam piše v 24. dan aprila. Danes popoldne okoli 1/4. ure nastal je ogenj v Bistrici ter je v kratkem času pokončal dve s slamo kriti hiši, dva magacina, kjer je bilo naloženih mnogo desek, in hlev. Da se ogenj ni dalje razširil, uplival je mnogo ugodni veter, ki je pihal od hiš na konci vasi proti strmemu hribu, in pa nagla izdatna pomoč. Priznati se mora, da je ljudstvo storilo svojo dolžnost. Pohvalno moramo omeniti posebno J. Boštjančiča, kateri je stregel obč. brizgalnici, g. Širceljna, ki je prihitel na pomoč z dvema brizgalnicama Južne železnice, gosp. Bašo iz Trnova, ki je tudi prišel pomagat s svojo ročno brizgalnico, Negra, Urbančiča, Franca in Munde Tomšiča, žandarmerijo Bistriško itd. — Prepričali smo se pri tej priliki, da v Bistrici nikakor ne zadostuje jedna sama brizgalnica, katera

je občini na razpolaganje, in to tem menj, ker je to jedina občinska brizgalnica v celem okraji Bistriškem. Upamo, da bode ljudstvo sprevidelo, da je treba v tej jako važni stvari kaj storiti. Prav lahko bi bilo tudi pri nas ustanoviti gasilno društvo. Močij imamo dovolj. —

— (Požarna kronika.) V četrtek 23. t. m. popoldne jelo je goreti v Dolnji Vasi pri Ribnici. Vsled vetra, ki je k nesreči bil ravno popoldne nastal, bilo je v dveh urah trinideset večinoma s slamo kritih poslopij (skednjevi in kozolci), razun teh pa štirim posestnikom hiše in ostalo — prah in pepel! S pomočjo neutrudljivih gasilcev iz Ribnice (z dvema brizgalnicama), zatem pa požarnih bramb iz Kočevja, Stare Cerkve in Dolnje vasi se je ogenj uničil ter tako vsaka večja nevarnost zaprečila. — Ko smo vprašali po vzroku ognja, dobili smo odgovor: „Sosedovi otroci so se pod kozolcem s žvepljenkami igrali!“ Ponesrečeni so bili večinoma zavarovani.

— (Vabilo k občnemu zboru) Ormoške posojilnice, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki bode v nedeljo 26. aprila 1885 ob 3. uri popoldne v čitalničnih prostorih v Ormoži. — Dnevni red: 1. Poročilo predstojnikovo, polaganje konečnega računa in bilance za leto 1884. 2. Poročilo nadzorstva o računih in bilanci za leto 1884. 3. Predlog predstojništva in nadzorstva, naj se čisti dobiček izroči združnemu premoženju. 4. Dopolnilna volitev uda v predstojništvo, oziroma podpredsednika mesto pokojnega gospoda dekana Jožefa Sigfrida Sporna. 5. Mogoči predlogi.

— (Ormoška posojilnica) napredovala je v preteklem letu 1884 tako vro, da se je denarni promet za 103.178 gld. povečal. Reservni fond znaša že 5393 gld. 9 kr. Društvo imelo je 267 družtenikov, ki so uplačali 442 deležev po 25 gld. Tekom l. 1884 dalo se je 311 posojil v skupnem znesku 59.309 gld. Hranilne uloge narastle so na 23.846 gld. 72 kr., sploh pa je stanje te posojilnice tako ugodno, da gre vodstvu vse priznanje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 25. aprila. Vojnega ministra dnevno povelje z dne 16. t. m. zaukazuje, da se število častnikov v vseh polkih pomnoži za 1—7 subalternih častnikov.

London 25. aprila. „Standard“ poroča iz Tirpula v 20. dan t. m.: Po semkaj došli poročili pošiljajo se nove močne ruske čete od Hvalinskega morja proti afganski meji. „Times“ pišejo: V afganskem vprašanji nobene nove bistvene premembe. Upanje, da se ohrani mir, se je celo v diplomatskih krogih omajalo.

Kajira 25. aprila. Havasovo poročilo: Govori se, da so bile italijanske čete pri Masuah-u tepene.

Budimpešta 24. aprila. Reka Raba pretrgala je nasip, izstopila ob obeh bregovih ter preplavila deloma njive in travnike v Šopronjskem in Rabskem komitatu. V Šopronjskem komitatu je tudi več vasij pod vodo.

London 24. aprila. Neposredna brzjavna zveza z generalom Lumsdenom zopet pretrgana.

Rim 24. aprila. „Popolo Romano“ najodločnejše zavrača vest, da bi se angleške čete po glavnih mestih Egipta nadomestovale po italijanskih četah. Ravno tako zanikava vest, da bi Italijani zaseli Suakim in Berber in da bi Italija v rusko-angleški vojni sploh sodelovala z Anglijo.

Razne vesti.

* (Slavni ruski skladatelj Rubinstein) zložil je novo opero „Nero“, katera se je te dni na Dunaji predstavljala. Znani kritik Hanslick graja „libretto“, a tudi Rubinsteina samega ostro obira, vendar pravi naposled, da je opera tako krasno uprizorjena, da se bode vsaj nekaj časa obdržala na repertoiru.

* (Šestletna Angležkinja) potovala je te dni iz Londona čez Dunaj v Bukarešt k svojim sorodnikom. Spremljal je ni nihče, ampak mlada potovalka, sirota, imela je pri sebi v 12 jezicah spisano prošnjo, s katero je na železnica prosila sopotnike za varstvo. Na vsem potovanji godilo se jej je jako dobro in dobila je vse polno daril.

* (V Richmondu v Ameriki) navstal je pretekli petek v cirkusu nov predstavo ognja. Vse planilo je k izhodom in nastala je grozovita gneča. Okolu sto oseb je v gneči poginilo. Cirkus, ki je bil lesen, pogorel je popolnoma. Zgorelo je pa tudi 50 konj, mnogo redkih zverin, mej temi 5 levov. Škode je blizu 600.000 dolarjev.

Poslano.

V nedeljo 12. t. m. zvečer pride okoli 10. ure tukajšnji župan J. Senk, ki ni bil že več ravno v prijetnem položaju, v Mirtovo gostilno, se nedostojno usili v družbo, pri kateri sem sedel jaz s svojo soprogo, po nepotrebnem in neslano hvalisa svoj izvedenost v postavih — izrazi bi žalili predpostavljeno mu gosposko — in mej drugim trdi, da nas vse skupaj lahko aretuje. In brez najmanjšega povišja zakriči nad menoj: "Ti prokleti! . . . , pritepenec, ti boš prvi pod ključem; pa ne samo ti, tudi tvoja babica, ta k . . . mora z menoj." V imenu postave morala sva seveda ubogati, da naju — kakor je rekel — zapre v "keveder". A na svarjenje svojih prijateljev naju pusti na cesti, tako da nisva vedela, ali sva aretovana ali prosta, in gre v gostilno pit nov liter vina. — Celi ta dogodek lahko s pričami potrdim, če je treba.

Dovoljujem si nekoliko vprašanj: Ali izvedeni g. župan ne ve, da imam jaz po svojem poslu isto oblast v gostilnah nadzorovati ob vsakej uri, kakor on? Odkodi je dobil naš župan dovoljenje, mirne goste pitati z najpoddeljšimi poučilenimi izrazi? Pa kaj? Kako že govori sv. pismo o surovem in suhem lesu? Jaz nesem sicer tako več v paragrafi, kakor naš župan — vsaj po njegovej trditvi — a dozdeva se mi vender, da je prej popisani dogodek precej soroden tistemu grehu, ki mu pravimo „zloraba ura ne oblasti“. Ni-li res, g. župan?

Na Igu, dne 22. aprila 1885.

G. Engeless,
dacar.

(243)

Tuji:

24. aprila.

Pri **Sionu**: Tausig, Weinberger z Dunaja. — Hudo vernik iz Radovljice. — Pl. Fichtenau iz Rudolfovega.

Pri **Mallet**: Pausenwein, Pollak, Weitzl, Schwarz, Eckstein z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Trautman iz Gradca. — Vodnay iz Budimpešte.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. aprila	7. zjutraj	733.75 mm.	9.6° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	733.08 mm.	21.9° C	z. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.69 mm.	11.8° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 14.4°, za 4.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 25. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 8)	kr.
Srebrna renta	81 " 20	"
Zlata renta	105 " 65	"
5% marcna renta	96 " 50	"
Akcije narodne banke	851 " —	"
Kreditne akcije	281 " 80	"
London	126 " 15	"
Srebro	— " —	"
Napol.	9 " 96	"
C. kr. cekini	5 " 89	"
Nemške marke	61 " 60	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 126 " 50	"
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 170 " —	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105 " 90	"
Ogrska zlata renta 6%	93 " 90	"
„ papirna renta 5%	89 " 70	"
5% štajerske zemljišče odvez obli	104 " —	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 114 " 75	"
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	124 " 50	"
Prior. obli. Elizabetine zapad. železnice	113 " —	"
Prior. obli. Ferdinandove sev. železnice	105 " 25	"
Kreditne srečke	100 gld 179 " 50	"
Rudolfove srečke	10 " 18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 97	"
Tramway-društ. velj. 170 gld a v.	212 " 50	"

Zahvala.

Podpisanemu zastopniku dedičev **Janeza Strunz-a** iz št. Janža, kateri je bil pri zavarovalnem društvu za življenje

„**THE GRESHAM**“ v LONDONU za precejšnjo svoto zavarovan, je generalni zastopnik tega društva v Ljubljani gospod **Gvido Zeschko** zavarovano glavno točno izplačal.

Javno zahvaljevač se za to, priporočam to društvo vsakemu najtopleje.

V Mokronogu, dne 21. aprila 1885.

240,

Janez Pleteršek.

DALMATINSKA KLET

na cesar Josipovem trgu.

Dumičićeva vina

(specijalitete).

(244)

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trdka te vrste. (623—29)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastonj.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Št. 6772.

(242—1)

Razglas.

V ponedeljek dné 11. maja t. l. do poludne ob 10. uri se bo pri tukajšnjem magistratu

mestna kopelj v Koleziji

za leto 1885. po očitnej dražbi oddala v najem.

To se razglašja v splošno vednost z dostavkom, da se do dneva ustne dražbe prejema tudi pis-mene ponudbe in da se dražbeni pogoji v uradnih urah izvedo pri podpisanem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 21. dan aprila 1885.

Župana namestnik: Vončina.

Bock, cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah

(6—17) priporoča

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Prosim! Čitajte!

Kupil sem na dražbi celo zalogo neke sloveče tovarne za koce in šabrake za polovico navadne cene in prodajem, dokler jih je kaj,

samo po gld. 1.80

1550 kosov jako velikih, neznansko debelih, širokih

šabrak (konjskih plaht),

ki se ne dajo raztrgati.

Te šabrake so po 190 centimetrov dolge in 130 centimetrov široke, z barvastimi obšivi, debele so kakor deska in se torej res strgati ne dajo.

Razpošiljajo se proti gotovemu plačilu ali pa povzetju. — Slednji dan se razpošiljajo te šabrake na vse kraje sveta in so povsod jako po godu, ker se tudi lahko porabijo za posteljne odeje in so prej veljale več kakor dvakrat toliko.

Nadalje se prodaja

400 kosov

svilnatih posteljnih odej

iz najfinejše bouretsvile v najkrasnejših barvah, ru-deče, modre, rumene, zelene, pomarančaste, pisane, dosti dolge za vsako posteljo, po gld. 3.75, par samo gld. 7.—.

Na stotine pohval in opetovanih naročb mero-dajnih oseb je v mojej pisarni razloženo na blago-voljni ogled in si dovoljujem nekatere objaviti.

Gospodu J. H. Rabinowicz-u na Dunaji.

Vašo cenjeno pošiljatev sem prijel, in naročim še sedaj 30 šabrak iste vrste, kakor prvokrat z ru-dečimi, rumenimi in modrimi obšivi. Denar za šabrake a gld. 1.80 = avstr. velj. gld. 54 je priložen.

Oskrbništvo veleposestva Lovasz Patonanskega: Petyng J. L. Patona, Ogersko, 8. aprila 1885.

Častiti gospod! Prosim, pošljite mi 10 takih šabrak, pa ravno iste kakovosti kakor prvokrat in ravno te velikosti kakor poprejšnje. S spoštovanjem Josip Infinger v Meierhofu v Hintertliersnu, pošta Kufstein na Tirolskem, 10. aprila 1885.

Vaše blagorodje! Dobil sem dve šabraki, in sem ž njimi prav zadovoljen, potrebujem jih še 6 kosov, prosim, mi jih hitro poslati. S spoštovanjem

Aug. Klaudi.

V Riedu, v Innskem okraju 21. marca 1885.

Gospodu J. H. Rabinowicz-u na Dunaji.

Prosim 8 šabrak po povzetju kakor prvi pot. C. kr. topničarski nadporočnik Desiderij Moys pl. Ludrova v 13. poljsko-topničarskem polku.

V Temešvaru, 8. aprila 1885.

Gospodu J. H. Rabinowicz-u na Dunaji.

Prosim, pošljite mi z vračajočo se pošto še dve šabraki, take, kakršne ste mi že poslali, kolikor je moč svitile barve po poštnem povzetju. S spoštovanjem Gejza pl. Kramaricz, posestnik Bode, P. Ajka.

Gospodu J. H. Rabinowicz-u na Dunaji.

Poslani dve šabraki sta mi jako po godu, pošljite mi še štiri po poštnem povzetju baš iste vrste.

(221—2)

Grof Anton Khuen v Požunu.

Svarilo. Ker sem jaz sam prevzel prodajo teh plaht, ne more nikdo šabrak take nenavadno dolgosti in širokosti in tako dobre kakovosti za to neznačajno ceno prodajati, zato se pa pred ponarejenimi naznanili svari.

Naslov: Webewaren Manufactur, J. H. RABINOWICZ, Wien, II, Schiff-amts-gasse Nr. 20.

Strelovode

najboljše sestave ali material razpošilja najceneje

mehanična tovarna Karel Vejtruba

v Karlínu, na Českem. (245—1)

Za prodajo kolekov in tobaka na drobno, oziroma tudi za preskrbovanje zaloge tobaka na debelo, (203—3)

išče se zanesljiv mož,

ki je zmožen položiti varščino, ali zakonska dvojica brez otrok, z jako ugodnimi pogoji. Biti mora zmožen slovenskega in nemškega jezika, več v branji in računstvu. Naslov pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbo-tvorov s sliko skladateljeyo. Zadržaj knjige je jako obilen in tako različen, da zamore zanimati vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje. Cena knjigi je 1 gld. 60 kr., zares izredno nizka. (194—6)

Knjiga se dobiva izključivo pri samem skladatelji in naj se naročnina pošilja pod adreso:

F. S. Vilhar v Sisku.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska

razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v vsej Evropi, zadele so tudi Švico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zvane Washingtonske žepne ure so najboljše ure vsega sveta, koje so izredno elegantno gravirane in giljoširane ter so ameriškega sistema.

Vse ure so natanko reparirane ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzememo s tem dolžnost javno, da vsako nepristojno uro nazaj vzamemo in z drugo zamenjamo.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, s kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, z verižico, medaljonom itd., preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 8.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, natančno na sekunde reparirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov ur na valje (cylinder-uhr) v giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino reparirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov ur na sidro (anker-uhr) od pravega 13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. denarnega urada, tekočih na 15 rubinih, razen tega tudi električnim potem pozlačene, fino regulirane. Vsaka taka ura stala je preje gl. 27, zdaj pa samo gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek reparirane, s kolesjem od niklja, tako da nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri dá se zastonj tudi jedna urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje gl. 35, zdaj pa neverjetno samo gl. 15.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gopé, preje gl. 100 zdaj gl. 40. 650 komadov ur za stene v finem email okviru in z bilom, reparirane; preje komad gl. 6, zdaj samo gl. 2.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendel-uhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: (241—1)

Uhren-Ausverkauf

der

Uhrenfabrik Fromm,

Wien, II., Obere Donastrasse 107.

Štacuna z mešanim blagom

ali tudi le prostor, kjer je prej že bila, se išče v kakem večjem kraju **Kranjske**. Ponudbe prevzame iz uljudnosti pod črkama C. P. upravništvo „Slov. Naroda“. (237-2)

A. Krejči,

v Ljubljani.

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

prilaga svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje.

(112-14)

Št. 6519.

Razglas.

Komisijsko ogledovanje in razredovanje konj, katero je zaukazalo visoko c. kr. ministerstvo za 1885. leto, vršilo se bode za okraj ljubljanskega mesta dne **9. maja** dopoldne na cesarja Jožefa trgu v sledečem redu: ob 8. uri za I. in II. okraj (šolski in št. Jakobski del); ob 9. uri za III. okraj (dvorni del); ob 10. uri za IV. okraj (kolodvorski del); ob 11. uri za V. okraj (Hauptmanca, Hradeckega vas, Kurja vas, Karolinska zemlja, Illova, Črna vas).

Tega reda se je strogo držati. Ako bi pa ne bilo možno kakega konja pravočasno pripeljati k ogledu, mora se uzrok naznaniti mestnemu magistratu ali pa komisijonu.

Za konje, ki so oporočeni predstave, isto tako za jedno- ali dveletna žrebeta, ima se prinesiti pričevalo, sestavljeno v smislu ministerijalne naredbi z dne 30. avgusta 1875. leta drž. zak. št. 119.

Gospodarji konj se opozarjajo, da imajo vse premembe glede konj, ki se dogode v času od popisovanja do razredovanja naznaniti mestnemu magistratu.

Gospodarji, kateri ne predstavijo pravočasno svojih konj, kaznujejo se v smislu ministerijalne naredbi z dne 30. septembra 1857. leta drž. zak. št. 198; vrh tega pa imajo še plačati vse stroške poznejšega razredovanja.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 17. dan aprila 1885.

Župana namestnik: Vončina

Dr. Spranger-leva

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Büeking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolu, trebušobolu, zasliženju, želodčne kisline, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnosti itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.

Pri gospodu **tekarji Svobodi**, pri **Zlatem orlu**, na **Prešernovem trgu**.

(716-33)

Priporočilo.

Za prihajajočo

pomladansko sezono

prilaga podpisano tvrdka svojo bogato in raznovrstno zalogo francoskega in angleškega blaga najnovejše mode, izdeluje obleko po najmodnejšem in najrazličnejšem kroji ter jako solidno in po zmerni ceni.

S spoštovanjem
F. Casermann.

(148-12)

Mejnarodna linija.

iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrsten parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, odhod okoli 5. dne maja 1885.

Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na

(216-5)

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Začni vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano** Ant. Pogayen, generalnega agenta v Trstu.

Za bližajočo se sezijo

prilaga

najstarejša in najglasovitejša

firma za sukno

MORICA BUMA

v Brnu

(ustanovljena leta 1822)

pristno Brnsko volneno blago.

Jako lepi in modni vzorci za celo obleko od gld. 1 do gld. 6 meter. Bogata izbira sukna za suknje (Streich- und Kammgarnrockstoffe) od gld. 3 do gld. 7 in sukna za hlače, najnovejši vzorci, od gld. 1 do gld. 6 meter. Črni Peruvians za suknje in Toskani za hlače od gld. 3 navzgor do gld. 6, gld. 7 in više meter.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za civilne in vojaške obleke, livreje, cerkve, biljarde in vozove. Sukna za požarne straže, veteranska in strelska društva in druge korporacije. — Normalnega volnatega blaga za zgornjo obleko, kakor normalnih posteljnih in popotnih odev po sistemi prof. Gustava Jäger v Stuttgartu bogata izbira.

Pristni angleški potni plaidi, 3 metre 50 cm. dolgi in 1 meter 60 cm. široki, po gld. 3, 4, 75, 5, 25 do gld. 16.

Uzorce zastoj in franko. Blago razpošilja samo proti poštnemu povzetju ali gotovemu predplačilu. — Pošiljave, katerih vrednost znaša gld. 10, pošiljajo se franko.

Gospodje krojaški mojstri dobé na zahtevanje **vzglede knjižice** z mnogoštevilnimi vzorci **franko.**

(107-9)

VIZITNICE

prilaga

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

zobozdravnik A. Paichel,
poletje Hradeckega mostu, I. nadstropje.

zobozdravnik A. Paichel,
ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombiranja in vse zobne operacije

Umetno (138-13)

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani se zahvaljuje svojim kupovalcem za do sedaj skazano zaupanje in priporočila za to sezono svojo bogato zalogo

solnčnikov za gospe in gospode

v iznenadno lepej in velikej izbiri, priprosto in najelegantnejše upravljenih po najnižjih cenah; potem

dežnike

v jako bogatej izbiri, vsake velikosti, barve in snovi, kakor: bombaž, alpaca, oloth, botany, pol svila, svila, double-face-svila itd., ravno tako na navadnih, kakor na patentovanih avtomatnih stojalih, ki so se tako hitro priljubili, z modnimi palicami po najnižjih cenah.

Specijalitete dežnikov: patentovani samoosvobodni, patentovani samozaporni, v kovčegu shranljivi, dežniki s palico od titanijske ali pa z zlatim stojalom so vedno v zalogi.

Dežniki se kaj naglo in ceno na novo prevlačijo ali popravljajo, ter naročila z dežele izvršujejo se točno po volji naročnika s poštnim povzetjem.

Prekupcem pošlje se na zahtevanje obširne cenilnice.

L. MIKUSCH,

fabrikant dežnikov in solnčnikov,

(184-3)

v Ljubljani, Mestni trg št. 15.

Prvo

avstr.

tovarniško društvo za izdelovanje durij, oken in tal,

Dunaj, IV., Heumühlgasse 13, ustanovljeno l. 1817,

pod vodstvom H. MARKERT-a,

prilaga bogato zalogo narejenih durij in oken z oboji vred, mehkih ladjinih tal in hrastovih ameriških friznih in parketnih tal.

Ta tovarna je v stanu vsled svoje velike zaloge suhega lesa in že narejenega blaga v kratkem času preskrbeti tega blaga, kolikor se naj ga tudi potrebuje. Vsprejema izdelovanje velikih hišnih vrat, oprave za vojašnice, bolnišnice, šole, pisarne itd. itd., poleg tega vsakršna lesena dela, (162-3)

katera se izdelujejo s stroji po predloženih načrtih ali modelih, izvzemši sobnega pohištva.

1000 vedrov
najboljšega vina lastnega pridelka
 v vsakeršnej množini in po najnižjih cenah
 proda (151-4)
 grad Vinica (Weinhof) pri Rudolfovem, Dolenjsko.

ALOJZIJ KUNST,

čevljarska obrt in trgovina,
 Židovske ulice št. 4, v Ljubljani, Židovske ulice št. 4.
 Bogata zaloga različnih že narejenih

čevljev za gospe, gospode in otroke

lastnega dela je vsakemu na izbir in ogled.

Vsakeršne naročbe se točno in ceno izvrše. — Mere se skrbno hranijo in zapomnijo. — Pri naročbah po pošti naj se pošlje jeden čevlj za vzorec. (223-2)

Najstarejša kleparija v Ljubljani.

Stavbna in galanterijska kleparija in
kovinska tiskarna
F. S. NOLLI-ja

na Valvazorjevem trgu hiš. št. 3 v Ljubljani

priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo blaga, obstoječo iz kuhinjskega in hišnega orodja, kakor škafov in golid, svetilnic vsake vrste, tudi odsevnih svetilnic za izloge in kegljice, vrčev za olje in mleko ter škropilnic, kavovarov, koreev iz bele, medene ali bakrene ploščevine, kositarjih čvar-grevnic, žlic in zajemalk, gladežev, toril za žolico in pecnih toril, liter-skih mer vsake vrste itd. Prevezema vsa v njegovo stroko spadajoča dela iz bele ploščevine, einka, bakra, železa in pocinkovane železne ploščevine, kakor tudi iz svineca. Prevezema vsa **kleparska dela pri stavbah** v in zunaj Ljubljane, ravno tako tudi vse **poprave in pleskanja zvonikov** brez odrajanja po kolikor mogoče nizkih cenah. (185-3)

Vse naročbe se izvrše po povedbi ali narisih. Za solidno delo in dober material se jamči. Vnanja naročila se hitro in točno izvrše.

Ustanovljena leta 1835.

LEKARNA JULIJ pl. TRNKOCZY.

Spodaj navedene specijalitete, ki so po večletni izkušnji za **izvrstno uspešne** pripoznane, ima vedno čiste v zalogi in razpošilja takoj po

poštnem povzetju
lekarna JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
 „pri samorogu“
 v Ljubljani, Mestni trg h. št. 4.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob enem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim vspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.

Francosko žganje, najboljša vrsta, ljudstvu priljubljena; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnimi navodom za uporabo.

Pariški prašek za dame, najfinejša vrsta, bel in rožast, v škateljah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientalni dišeči prašek, odzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo, 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu, je odlično najboljšo sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodom vred 30 kr.

Zdravilo za kurja očesa, gotovo uplivačje sredstvo, treba samo zvečer s čopičem namazati. 1 steklenica samo 40 kr.

Seidlitz-prah je prijeten, razstapljen in kri čistilen pripomoček in znamenit zoper zaprejte telesa in krvne navale. 1 škatulja z navodom vred 80 kr.

Malaga najfinejša v botelijah po 60 kr. (45-8)

Izdelki morajo imeti, da so pristni zraven stoječi podpis in zgornjo obrtno varstveno marko.

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Rogačka kislina.

Stajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železnična postaja:
 Poljčane.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnateljstvo. (126-4)

BUDIMSKA Rákóczy GRENCICA,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budim-pešti, profesor dr. Stülzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavljivih organov in zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenčicami posebno izredno priporoča. — Dobiva se po vseh specerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi skoraj v vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena. — **Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy.** (213-2)

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Prosim, pošljite mi blagovoljno 2 steklenici dr. Rosovega zdravilnega balzama. Kar se tiče upliva tega balzama, moram izreči popolno hvalo, kajti že več mesecev sem imel hudo mrzlico, katere nesem mogel odpraviti, ko sem pa začel rabiti ta balzam, je minula. S spoštovanjem
 Slavonija. Josip Beneš, Kastel št. 23.

Velecenjeni gospod!
 Iz srca izrekam svojo najiskrenejšo zahvalo za Vaš dr. Rosov zdravilni balzam, s katerim sem ozdravil svoje dolgotrajne strašne želodčne bolečine, če tudi že nesem imel nobenega upanja, da bi mi še kaj pomagalo. Se jedenkrat mojo presrečno zahvalo. S spoštovanjem
 Maribor n. D., na Spod. Štajerskem. Ferd. Leitner, dimnikar.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se **vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje**, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepih zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljavanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zastinjenju, krvenem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črekih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvr-snega upliva je zdaj gotovo in priznано **ljudsko domače sredstvo** postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštneemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarn B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vilj. Mayr**, lekar; **Eras. Birsohitz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **J. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojini: **Fr. Baocardi**, lekar. V Kranji: **K. Savnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar; **Jos. Bergman**, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **G. Christofoletti**, lekar; **A. de Groncoli**, lekar; **R. Kürner**, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V Ogleji: **Della Damaso**, lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**, lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravalto**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar. V Zagrebu: **C. Arazim**, lekar.

Vse lekarnе in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemajo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenuh, v rokav, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokav, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, **potegne mazilo v kratkem vso gnojico** na se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem se le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr. (136-5)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.